

La publicació, a l'edició 1.299 d'HORA NOVA, d'un article d'Angelika Hummer-Eisenfür, periodista alemanya resident a Empuriabrava, en el qual es formulaven unes polèmiques reflexions sobre el català, ha motivat reaccions per part de formacions polítiques i de lectors. Avui publicuem les dues primeres que ens han arribat.

La publicació, a l'edició 1.299 d'HORA NOVA, d'un article d'Angelika Hummer-Eisenfür, periodista alemanya resident a Empuriabrava, en el qual es formulaven unes polèmiques reflexions sobre el català, ha motivat reaccions per part de formacions polítiques i de lectors. Avui publicuem les dues primeres que ens han arribat.

Reaccions a un article polèmic

El grup municipal d'ERC a Castelló i el Casal la Volta responen a Angelika Hummer-Eisenfür pel seu escrit a HORA NOVA

Estimats lectors d'HORA NOVA:

Amb més sorpresa encara, ens ha arribat a les nostres mans un article, unes declaracions; esperem que no siguin unes reflexions, ja que voldria dir que s'han pensat degudament el que diuen; que ha escrit una periodista alemanya, resident a Empuriabrava i Cap de redacció de la revista *Amigos Magazin*, en les quals diu entre d'altres coses que "...és absurd obligar a tothom a recloure's en l'idioma regional català..."

Com a catalans i com a persones amb cert seny, hem esperat a escriure aquestes ratlles, després d'uns dies d'haver llegit el seu escrit, per així no poder perdre aquella simpatia que la periodista diu que tenim els senyors catalans vers ella.

En aquesta comarca, i no tan sols en aquesta comarca, on resideixen molts estrangers afincats i pagadors d'impostos (com tots, només faltaria!!!) i que tenen els mateixos drets (...i també deures), diu que volen salvaguardar els seus respectius idiomes i costums. Només faltaria!!! Nosaltres els catalans a la gent que viu a Catalunya no volem pas negar-los allò que tenen, però és important saber que es troben en un país, on també hi ha un idioma, uns costums... i que hi ha un fet que no només està de moda, que es diu integració.

Un paral·lelisme: una gota freda, que comporta fàfecis i tempestes i que pot causar forts danys, és una sola i petita massa d'aire fred completament envoltada i aïllada d'aire calent; si sempre pensem que estem sols i no ens adonem del que ens envolta, podem arribar a jutjar totes les persones per igual; i gràcies a Déu, en coneixem molts d'estrangers que han estat, estan i volen estar integrats a Catalunya, que no pensem que "...Catalunya no deixa de ser quatre províncies... que a les 46 províncies el català és inexistent...", si més no, per respecte i per edu-

"És absurd obligar tothom a recloure's a l'idioma regional català"

Testimoni d'Angelika i Hummer-Eisenfür, resident alemanya

REACCIÓ: Espanya
Representa de forma íntegra, degudament i sense, l'opinió dels autors i HORA NOVA per una periodista alemanya, resident a Empuriabrava, en el qual realitza unes polèmiques reflexions sobre la normativa que obliga els establiments comercials a estar català com a mínim en llengua catalana.

Estimats senyors d'HORA NOVA:
Amb sorpresa llegí el seu article a la pàgina 17 de l'edició del 4-10 de febrer de 2003 sobre l'obligació d'estar català als seus establiments en català.

tes, i que resson els mateixos drets que la població autònoma pol que fa la salvaguarda dels seus respectius idiomes, costums, etc.
Se m'ha d'obligar tothom a recloure's a l'idioma regional català si, per altre part, el seu Patrocinador Turístic encara a totes les grans fires de turisme a Espanya i a França i per promoure aquestes Costa Brava que dia a dia són dia a dia més espectaculars i desenvolupant a un gran nombre d'estrangers molts i emprenedors.
Quina ve a ser la gran sorpresa quan veig en l'edició d'una mort sobtada en un autocar de Polònia i veure que el

Angelika Hummer-Eisenfür resident a Empuriabrava

doctor del català? Això seria filtrar molt prim la ignorància sobre la importància d'un idio-

ció amb els qui han de conviure.

No sabem si a Polònia o Alemanya existeixen traductors del català (com diu) però... miri... si no en tenen, comencin a buscar-ne; ja que aquí n'hem hagut de buscar d'alemany, francès, rus, ... i no ens han passat res.

Abans que nosaltres visquéssim en aquest país, la Costa Brava, això que en diu bonic racó, ja existia. Si ha estat desenvolupada, segurament no ha estat desenvolupada només per estrangers emprenedors i actius com diu vostè; suposem que els nostres avantpassats han fet quelcom. Les coses que potser es veuen petites també s'han de valorar i respectar... i segons veiem en el seu article, més del que vostè respecta el país que l'acul.

No volem creure allò que diuen els nostres avis, que en saben més que ningú de dites; i que potser ho haguessin sintetitzat en "...de fora en vingueren i de casa en trageren". Ara, per sort, no s'obliga ningú a parlar un idioma concret, cosa que fa un temps, sí era obligat recloure's en un idioma. Respectuosament,

Grup Municipal ERC de Castelló d'Empúries

En un article publicat la setmana de les mobilitzacions contra la violència militar, una persona resident a la comarca

s'enorgullia de ser estranger (arribat a la comarca aprofitant la suposada superioritat que li dona la plusvalua monetària entre estats) feia unes dures declaracions sense fonament sobre el català.

Aquesta persona creia que hom és estranger pel fet d'haver nascut en una altra terra. Però sols és estranger aquell que desconeix el país on viu no té la intenció de conèixer i participar-hi; conèixer el paisatge, les muntanyes, les cales, els arbres, però molt especialment conèixer el poble que hi viu, que en forma part, que n'és complicada i motor. A ningú se'l pot obligar a conèixer, tots som lliures de viure en la més completa ignorància si així ho desitgem. A ningú se'l pot obligar a deixar de sentir-se estranger si així ho desitja. Però l'evident és que si hom vol sentir-se estranger no podria comprendre mai la realitat, la història i la voluntat de futur de l'element més important del tant bonic paisatge empordanès: el seu poble.

Un poble format per individus de diverses procedències que, com arreu del Mediterrani, han anat construint-lo i segueixen fent-ho, reinventant-lo, fent-lo més fort i ric. Per fer-ho s'ha aportat des del coneixement, amb voluntat de créixer i millorar..

Tot és mutable, tot ha de ser mutable, per tal d'avançar cap a una realitat justa per tothom;

per millorar les eines de treball, de comunicació, de cooperació... però quan una eina es demostra bona, útil, rica, diversa i amb futur cal conservar-la, fer-la digna i, com a mínim, respectar-la.

Els que vivim a l'Empordà formem part activa del poble català, un poble que s'estén al llarg de la costa mediterrània entre Salses i Guardamar, des dels Pirineus i la vall de l'Ebre fins a les Balears. Un poble triïnxit en quatre comunitats autònomes espanyoles, un departament francès i un copricipat. Un poble divers, amb situacions també diverses, anomenat amb molts noms i oprimit i repudiat, pels mateixos. Un poble format per 12 milions de persones, dels quals diàriament un mínim de set milions utilitzen el català per expressar-se, per relacionar-se, comprendre el món, somiar... en definitiva per ésser.

Això no fa millor a ningú, però tampoc el fa inferior ni pitjor. Volem viure en igualtat de condicions que tothom i, evidentment, l'últim que volem és ser menystinguts i menyspreats en l'única terra on podem expressar-nos com a poble.

Et català és una eina bona, útil i rica, diversa i amb futur. Sols la nostra voluntat de millorar-la la podrà fer digna i, alhora, fer-nos dignes a nosaltres. No som inferiors a ningú, ni ho volem ser. Retolar els comerços com a mínim en català és d'una lògica que no necessita explicacions. Tothom que coneixi on viu sap que amb això no en tenim ni per començar per viure dignament en català, ni de lluny.

Volem viure plenament en català. Evidentment els ignorants i els interessats en fer-nos sentir inferiors no pensen així, creuen que sols el poder dona credibilitat. Però no han entès el come. Aquí el protagonista real és el poble. Nosaltres, tu i jo. I de tu i jo en depèn.

Enric Capellera

Membre del Casal la Volta